

VI U 1891/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lutego 2021r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Ewa Krakowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 3 lutego 2021r. w B.

odwołania M. P.

od decyzji Wojskowego Biura Emerytalnego w B.

z dnia 08/05/2020r. nr (...)

w sprawie M. P.

przeciwko Wojskowemu Biuru Emerytalnemu w B.

o wysokość świadczenia

oddala odwołanie

Sygn. Akt: VI U 1891/20

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8.05.2020. Wojskowe Biuro Emerytalne w B. ustaliło wysokość emerytury wojskowej ubezpieczonego – M. P..

W odwołaniu złożonym w tut. Sądzie ubezpieczony wniósł o zmianę tej decyzji, albowiem błędnie obliczono procentowy wymiar okresów wysługi emerytalnej, co z kolei ma wpływ na zniżenie jego świadczenia.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony – M. P. pełnił służbę wojskową w okresie od 17.09.1973r. do 29.11.1996r. od podchorążego na dowódcy kompanii w stopniu kapitana skończywszy.

Decyzją z dnia 20. (...). przyznano ubezpieczonemu emeryturę wojskową wyliczając jej wysokość w ten sposób, że za 15 – letni okres służby wojskowej przyjęto 40 %, za okres służby powyżej 15 lat (tj. 8 lat 2 miesiące i 13 dni x 2,6%) przyjęto 21,23 %, a za okresy składkowe poprzedzające służbę do 3 lat (tj. 11 miesięcy x 2,6 %) przyjęto 2,38 % co łącznie dało **63,62 %**. W ocenie Sądu, wyliczenia te są prawidłowe.

W dniu 24.02.2020r. M. P. złożył w Wojskowym Biurze Emerytalnym w B. wniosek o doliczenie do emerytury wysługi emerytalnej okresów składkowych opłaconych po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej. Organ uwzględnił ten wniosek zaliczając staż w wymiarze 5 lat 8 miesięcy i 15 dni (5 lat x 1,3 % = 6,5 % i 8 m-cy x 1,3 % = 0,87 %, co daje łącznie: **7,37 %**). Ostateczne wyliczenie wyniosło: 63,62 % (dotychczasowy % wysługi) + **15 %** (III grupa inwalidzka) + 7,37 % (dodatkowe okresy) = **85,99 %**.

Według ustawy z dnia 10.12.1993r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (tekst jednolity: Dz. U. Z 2019r. Poz. 289 z późn. zm) emerytowi uprawnionemu do emerytury obliczonej na podstawie art. 15 dolicza się – na jego wniosek – do wysługi emerytalnej, z zastrzeżeniem ust. 2, następujące okresy przypadające po zwolnieniu ze służby:

1) zatrudnienia przed dniem 1.01.1999r. W wymiarze czasu pracy nie niższym, niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy;

2) opłacania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe po dniu 31.12.1998r. lub okres nieopłacania składek z powodu przekroczenia w trakcie roku kalendarzowego kwoty rocznej podstawy wymiaru składek na te ubezpieczenia;

Co ważne, okresy o których mowa powyżej, dolicza się do wysługi emerytalnej, jeżeli emerytura wynosi mniej, niż 75 % podstawy jej wymiaru oraz gdy emeryt ukończył 55 lat życia – mężczyzna i 50 lat – kobieta albo stał się inwalidą. W/w okresy dolicza się do wysługi emerytalnej po ich przeliczeniu na okres zatrudnieni w pełnym wymiarze czasu pracy, a za każdy rok tych okresów, doliczanych do wysługi emerytalnej, emeryturę obliczoną na podstawie art. 15 zwiększa się o 1,3 % podstawy jej wymiaru.

Jak stanowi art. 18 tej ustawy, kwota emerytury bez uwzględnienia dodatków, zasiłków i świadczeń pieniężnych, o których mowa w art. 25, nie może przekraczać 75 % podstawy wymiaru emerytury.

W tym miejscu należy przywołać uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 8 stycznia 2008r. w sprawie II UZP 6/07 (OSNP 2008/9-10, poz. 139): emerytura wojskowa wraz z podwyższeniem z tytułu inwalidztwa pozostającego w związku ze służbą, przewidzianym w art. 15 ust. 4 cyt. ustawy z 10.12.1993r. nie może przekraczać 75 % podstawy jej wymiaru.

W niniejszej sprawie, doliczenie do wysługi emerytalnej okresów opłacania składek na ubezpieczenie emerytalno-rentowe przypadających po zwolnieniu ze służby nie wpłynęło na wysokość świadczenia, ponieważ ubezpieczony osiągnął nieprzekraczalny próg 75 % podstawy wymiaru emerytury.

Podkreślenia wymaga, że początkowo M. P., uzasadniając swoje odwołanie, wyrażał wątpliwości, co do zasadności decyzji w tym zakresie, iż doliczono wskazane okresy do wysługi, a świadczenie nie uległo zwiększeniu. Po szczegółowym wyjaśnieniu przez organ rentowy i przytoczenie w/w przepisów, ubezpieczony wskazał, że niejasny i z dużym prawdopodobieństwem wadliwy jest sposób ustalenia przez organ rentowy podstawy wymiaru emerytury od której obliczana jest owa 75 % maksymalna część.

Emerytura jest wypłacana od dnia 1.12.1997r., a więc od tego czasu kapitał stanowiący jej podstawę, był wielokrotnie przeliczany i waloryzowany. Ubezpieczony jest zdania, że kwota ta została w stosunku do niego obliczona w sposób nieprawidłowy, a dalsze przeliczenia wysokości emerytury opierały się już tylko na poprzednich ustaleniach, a nie na tych początkowych. A zatem błąd był powtarzany, przez co mógł przez wiele lat otrzymywać zaniżone świadczenie.

Dla porównania:

Wyliczenia organu rentowego są następujące: podstawa wymiaru emerytury wojskowej od 1.03.2020r.: $4342,12 \text{ zł} \times 75 \% = 3256,59 \text{ zł}$. Na marginesie należy wspomnieć, że nowa podstawa wymiaru emerytury od 1.03.2020r. została ustalona decyzją z dnia 2.03.2020r., której ubezpieczony nie zaskarżył.

Wyliczenia ubezpieczonego są następujące: $4662,13 \text{ zł} \times 75 \% = 3496,60 \text{ zł}$ brutto, przy czym kwotę 4662,13 zł wzięła się sąd, że: $4342,12 \text{ zł} \times 7,37 \% = 320,01 \text{ zł}$ i do tej sumy należy dodać 4342,12 zł, co da kwotę 4662,13 zł.

W ocenie Sądu, taka konstrukcja obliczeniowa ubezpieczonego nie jest możliwa, albowiem prowadzi ona do niedopuszczalnego przekroczenia progu 75 %. Nie jest zatem możliwe doliczenie wysługi lat w taki sposób, alby jej nie przekroczyć, a wskazany staż uwzględnić.

W tym stanie rzeczy, Sąd uznał zaskarżoną decyzję za niewadliwą i – na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc – orzekł, jak w sentencji.

SSO Ewa Krakowska